

Mūsu

draudze

in excelsis deo!

Decembris, 2021 Nr. 12 (103)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja "Ak, nāc, ak, nāc, Emanuēl!"

Vispasaules Karaļa Kristus un mani brīnišķīgie draugi, esiet visi mīļi sveicināti Jaunajā Baznīcas liturģiskajā gadā, ko uzsākam šogad ar Adventa pirmo svētdienu 28.11. Visu kristiešu dzīvē šis gads bija ļoti smags ticības pārbaudījumu laiks, ko var raksturot pilnā mērā kā kristiešu vajāšanu laika atsākšanos. Lasot Lūkasa evaņģēlija 21. nodaļu, varētu domāt, ka aprakstītie pēdējie laiki patiešām ir iestājušies cilvēces vēsturē, kas strauji iet uz savu nobeiguma posmu. Taču Jēzus jau toreiz brīdināja, ka "tomēr uzreiz tas nenotiks". Analizējot gan mūsu valstī, gan visur pasaulē notiekošo, daudziem galva griežas riņķī un zobi sakožas dūsmās par apstākļiem, kādus radīja Covida ļaunums visai cilvēcei, bet vēl vairāk par tiem apstākļiem, kādus veselām tautām uzspiež un liek tajos mocīties bezdievīgās varas. Pandēmijas apkarošanas vārdā tiek realizēta vistīrākā bezdievības propaganda, kāda nebija tik rafinēta pat padomju karojošā ateisma laikos. Sabiedrība ir sašķelta, sātans cenšas plosīt gabalos Kristus Mistisko miesu — svēto Baznīcu, kas tagad tiek mākslīgi dalīta un šķirota avīs un āžos. Vai tad Kristus ir bijis jebkad sadalīts un visu laiku nelūdzās par Viņa sekotāju vienotību? Vai Kristus šķiroja, kuriem drīkst nākt pie Viņa lūgt palīdzību, pat, ja tie bija spītāļi, kurus Viņš neizraidīja projām? Vai tādu Baznīcu Jēzus bija vēlējis dibināt? Mums jāatgriežas pie Kristus ideāliem un jāatkaro visu kristiešu likumīgās tiesības uz lūgšanām un dievkalpojumiem. Atradināt ticīgos no lūgšanu un sakramentu prakses ir ļoti viegls un ātrs process, bet atgriezt tos atpakaļ bez lieliem zaudējumiem bieži vairs nav iespējams. Par to liecināja arī vasaras vidū pustukšie draudžu dievnami, kad visi ierobežojumi it kā tika atcelti.

Ir pagājis arī mūsu Latvijas Baznīcai un Lielvārdes draudzei smags gads. Covids laupīja dzīvību diviem jauniem priesteriem un aiznesa projām mūsu draudzes mīļotās diriģentes/ērģelnieces Janas Grizānes dvēselīti 29.04. Tas mēģināja nogalināt arī draudzes ganu, bet Dievs šoreiz uzklaušja tik daudzu ticīgo lūgšanas un saudzēja sava kalpa dzīvību. Pēc 7 mēnešiem Kungs ļāva man pārdzīvot smago galvas operāciju 9.11. Stradiņu slimnīcā, kur neiroķirurga Jāņa Stukšēna prasmīgās rokas izoperēja hipofīzes makroadenomū caur deguna dobumiem. No sirds pateicos dakterim par veiksmīgo operāciju un visiem ticīgajiem, kuri arī šoreiz dedzīgi lūdzās šajā nodomā! 31.08. pagāja viens gads, kopš mana mīļā māmiņa tika aizsaukta

mūžībā. Bet sirds mīlestībā saņņaudzas katru reizi, kad uzlūkoju viņas pēdējo bildi zem ziedošā rožu krūma (kas nosala iepriekšējā ziemā pēc viņas nāves). Lūgšanās mēs esam arvien abi cieši vienoti katrā sv. Misē.

Neskatoties uz visām grūtībām un pārbaudījumiem, tomēr arī šajā Baznīcas gadā Lielvārdes draudze piedzīvoja vairākus skaistus brīžus — tika atjaunots divās trešdaļās mūsu dievnams, iegūstot jaunu sniegbalto sienu krāsojumu ar zeltīto uzrakstu virs lielā altāra "Ak, krusts, esi sveicināts, cerība vienīgā!" Jauns vagondēļu griestu segums un krāsojums rotā dievnama iekšpusi. Tika pārtaisīta dievnama labā spārna apkures sistēma, pabeigti torņa un kora telpu restaurācijas darbi. Paliek aktuāls grīdas jaunu flīžu seguma un lielo ārējo kāpņu restaurācijas jautājums.

Par dievnama atjaunotajām 2/3 bija iespēja pateikties 18.09. svinīgajā bīskapa Andra Kravaļa sv. Misē, kurā draudze pateicās Pestītājam arī par sava gana 30 Priesterībā nokalpotajiem gadiem. Kaut miniatūrā un reducētā veidā, tomēr Lielvārdes draudze turpina savu kalpošanu. Novēlu visiem draudzes locekļiem būt stipriem ticībā, veselīgiem miesā un vienotiem garā un labajos darbos.

Lai klusais Adventa laiks ļauj mums sakārtot smadzenes un sagatavo sirdis pieticīgajiem, bet priecīgajiem Kristus Dzimšanas svētkiem! *Pr.A.Solims*

Mīļā Lielvārdes draudze!

Klāt Advents. Mēs tik ļoti vēlētos, lai šis skaistais Kristus Dzimšanas svētku gaidīšanas laiks tiktu aizvadīts mierīgi, bez satraukuma un steigas. Cilvēki satraucas par gaidāmajiem naudas tēriņiem, par dāvanu iegādi un vietām, kur tās iegādāties. Mēs jau iztēlojamies, kā stundām ilgi salstam ārā pie veikala ieejas, lai tikai iegūtu kāroto preci, lai ietaupītu. Cilvēki satraucas, vai vispār pietiks naudas dāvanām. Veikali mūs vilina ar atlaidēm; nešaubīgi, ka pārdevēji pēc iespējas centīsies izmantot šo laiku, lai gūtu peļņu.

Bet agrāk taču tā nebija. Mandarīni, konfektes, - kas noslēpti skapī, gaida svētkus; tētis no rīta iet pēc eglītes (un tad egle likās tik liela - pati skaistākā no visām). Un vecākiem ir brīvdiena, bet mamma cep pīrāgus. Tad visa ģimene iet uz baznīcu, kur skan "Klusa nakts, svēta nakts". Atceros, ka baznīcā vienmēr bija auksti, bet arī tik skaisti. Tik ļoti īpaši bija šie Ziemassvētku dievkalpojumi. Un tās ir atmiņas par Ziemassvētkiem - ne dāvanas, ne skriešana uz

veikalu, bet kopā būšana, ģimene, dievnams. Mēs taču neradām liekus trokšņus laikā, kad mājās ir tikko dzimis mazulis. Tad kādēļ cilvēkus tieši Ziemassvētku laikā pārņem lieks satraukums? Progress un industriālā attīstība liek cilvēkiem dzīties pēc materiāliem labumiem - īpaši Ziemassvētkos.

Mums ir mūsu ģimenes, cilvēki, kurus mēs mīlam un kuri mīl mūs, mums ir mūsu dievnami, bet mandarīni nekur nepazudīs, tie noteikti būs akcijā... Iedegsim Adventa vainagā pirmo sveci - cerībai, jo tik ilgi, kamēr vien cilvēks spēj ticēt labajam, mīlēt un piedot, mums ir cerība uzvarēt visas likstas un tikt galā ar visiem pārbaudījumiem. Saglabāsim mieru, nepadarīsim Kristus Dzimšanas svētkus par "iepirkšanās maratonu"!

Klusu, mīlestības un sirds siltuma pilnu Adventa laiku novēl: *Rita un Jānis Ķepuri*

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Ar Kristus Karaļa svētkiem esam noslēguši Baznīcas gadu. Jau šajā svētdienā (28.11.) iedegsim pirmo sveci Adventa vainagā, lai tā nestu gaismu šajā tumšajā laikā, kas valda ne tikai dabā. Nenoliedzami, laiks tiešām skrien ātri; tik daudz ko esam piedzīvojuši viena gada laikā. Noteikti visiem mums vairāk vai mazāk ir bijušas kādas rūpes, sāpīgi pārdzīvojumi, neziņa un, varbūt, izmisums... Bet priecīgā ziņa ir tā, ka Dievs nav ierobežojis vai samazinājis mīlestību uz saviem bērniem, atšķirībā no laicīgās varas un valdīšanas visā pasaulē.

Varam būt priecīgi, ka mēs jau pirms visas šīs jezgas esam paspējuši iegūt šo visvērtīgāko sertifikātu, kas ir uz zemes – Kristību. Sāksim katru jaunu rītu ar Kristus Krusta zīmi: tā lai ir mūsu ikdienas pote! Un, dienai beidzoties, pateiksimies Dievam par šo laiku, kas mums ir dots. Svētīgu Adventu, mīļie lasītāji!

Lilīta Ieleja

Kristus Dzimšanas svētkus gaidot

Decembris parasti ir īpašs laiks ikviena cilvēka dzīvē. Līdz ar pirmās svečītes iededzināšanu iestājas iekšējā klusuma laiks.

Tumšais laiks īpaši izceļ pazemības spēku un žēlsirdības skaistumu. Adventa laiks ir piedošanas, tuvākmīlestības un jaunu cerību laiks. No mums pašiem ir atkarīgs, kā mēs izmantosim kluso Adventa laiku savai garīgajai izaugsmei, līdzcilvēku atbalstam, apkārtējās vides uzlabošanai, mūsu tautas saliedēšanai.

Lūdzam Dievam drosmi pieņemt izmaiņas, kas liktu tikties pēc kopēja labuma ikvienam, solidaritāti cīņā pret pandēmiju, gudrību un sadarbības prasmis.

Vārdam un domām ir liela nozīme - runājot vai domājot labas domas, vēlot labu ikvienam, īpaši saviem nelabvēļiem, mēs veidojam pozitīvu vidi sev

apkārt.

Lūgt Dievu mūsu sirds atvēršanai, ticībai sekmē lūgšana Baznīcā. Lielvārdes Sv. Krusta Paaugstināšanas Romas katoļu baznīcas draudzē lūgšanas vienmēr ir kvalitatīvas mūzikas pavadītas, kas rada svētku sajūtu. Šeit vienmēr valda ģimeniskuma, savstarpējas sadarbības gars. Lūdz par Baznīcu, lai tā vienmēr spētu piepildīt savu uzdevumu – nest Kristus gaismu un cerību mūsu tautā, lūdz par kristiešu vienotību, par stiprām ģimenēm. Vairāk būtu jālūdz par savstarpēju sapratni un cieņu mūsu tautā.

Ziemassvētki jau otro gadu ir īpaši. Vai varēsim būt kopā ar saviem mīļajiem, vai spēsim sagaidīt Dieva mūžīgo mīlestību savās sirdīs, ģimenēs, Latvijā? Tas daļēji ir atkarīgs arī no mums – nožēlosim savus grēkus, lūgsim Dieva svētību ikvienam cilvēkam, lūgsim par savu tēvzemi, tās vadītājiem, cilvēkiem, lai visi kopā mazinātu pandēmijas ietekmi uz mūsu ikdienu, lai Ziemassvētki būtu gaiši, ģimeniski, ticības un mīlestības piepildīti.

Vēveru ģimene

Ģimenes svētki

Atceroties savas bērnības Ziemassvētkus, man atmiņā ataust vienkāršība, sirsnība, kopā būšana ar ģimeni. Padomju laikos Ziemassvētkus mamma svinēja slepeni. Katru gadu uz Ziemassvētku laiku tika sarūpēta smaržīga, liela egle kā Kristus dāvatā cerība mūžīgai dzīvei. Ziemassvētku rotājums atšķīrās no šodienas vizuālojošām virtenēm un krāsainajām bumbām pie katra nama. Egli rotāja ar vati, āboliem, piparkūkām, konfektēm un kādu stikla bumbu. Zarus tika dedzinātas sveces, ievietotas knaģiem līdzīgos sudraba svečturīšos. Lielās stikla bumbas katru gadu gan pamanījās nokrist un saplīst. Piparkūkas, konfektes un āboli ātri vien no egles pazuda. Mamma bažījās, ka pa nakti nemanāmie ziemas rūķi gardumus atkal aiznesuši izsalkušajiem bērniem.

Vizuāli atceroties šo laiku ar tumšajām ielām un namiem, jāmin, ka ārpus ģimenes, tas ir ne skolā, ne TV pārraidēs, ne radio, it ne kur nebija Adventa laika, nebija arī Ziemassvētku. Šos skaistos ģimenes svētkus padomju vara neatzina un aizliedza. Padomju egles un sala veči parādījās īsi pirms Jaungada svinībām ar citu vēstījumu.

Toreiz reti kura iela Āgenskalnā bija apgaismota. Ja nebija uzsnidzis sniegs, tumšajos vakaros mēs spēlējām galda spēles, cirku, riču raču, dambreti. Brālis mācīja ierunāt lentes magnetafonā runu tā, lai būtu grūti uzminēt, kurš ir runātājs.

Pirms Ziemassvētkiem mamma stāstīja par Adventa laiku, dedzināja kādu sveci, atgādinot, ka mājās šajā laikā jātur klusums. Šajā laikā ar mūsu centāmiem bieži skaitīt "pelnu putru" spēli, sacenšoties, kura nu ilgāk noturēsies bez skaņas.

Ja Ziemassvētku naktī bija skaidras debesis, tad mēs gājām ārā, kur tēvs mums mācīja atrast polāro

 zvaigzni Mazā Lāča zvaigznāja astes galā. Tad mūs paslavēja, jo mums izdevās nostāties ar skatu uz ziemeļiem, siltos dienvidus atstājot aiz muguras. Mēs tos saucām par mazajiem un lielajiem greizajiem zvaigžņu ratiem debesīs. Tumšajā Āgenskalna vakarā lielie greizie rati bija tuvu apvārsnim un īpaši lieli, salīdzinot ar redzēto vasaras naktī.

Ziemassvētkos mums vienmēr ģimenē dalīja oblātes, kuras no Alberta baznīcas mums nesa mammas māsa. Viņa mums pamācīja, ka oblāte nav vafele, bet gan Kristus dāvana uz Ziemassvētkiem, kas dod spēku dzīvot mīlestībā. Mums nebija citas Ziemassvētku dāvanas, ietītas spožās lentēs. Tie bija ģimenes svētki, ar iedegtām svecēm eglē, klusumu, Bērna Jēzus mīlestības pieskārienu, kas mierina un dziedina ar stiprinošu vārdu. Svētums, sagaidot Jēzus atnākšanas brīdi uz zemes, ir lielākā dāvana manai ģimenei.

Es lūgšu Bērna Jēzu, lai mana ģimene un draudze būtu atvērta Dieva mīlestībai, novēlot Dieva klātbūtni un mierpilnus Kristus Dzimšanas svētkus.

Sarmīte Anna Zoltnere

 Par daudz vai par maz?

Ak, mūžīgais vārds, vienpiedzimušais Dieva Dēls, iemāci mani būt augstsirdīgam un kalpot Tev, kā esi tā cienīgs: dot, nerēķinot, cik par to saņemšu; cīnīties, neskatoties uz rētām; darboties, nemeklējot atpūtu; ziedoties, negaidot nekādu citu atlīdzību - tikai zināt, ka pildu Tavu svēto un dievišķo gribu.

Pārlasot šos sv. Ignācija no Lojolas ieteikumus un vingrinājumus katrai dienai, mani ļoti uzrunā šie viņa vārdi, kas manā izpratnē attiecas uz mūsu priesteri Andri – cīnīties, neskatoties uz rētām, darboties, nemeklējot atpūtu.

Cien. pr. Andri! Arī pēc tik smagas operācijas Jūs nesaudzējat sevi, bet ejat un darāt to, kas jums nebūtu jādara. Man ir kauns par mūsu draudzes nolaidību, ka mēs meklējam tos vieglākus ceļus. Viegli jau aizbraukt uz citu draudzi uz visu gatavu. Es ļoti šaubos, vai daudzi sirdī izjūt to gandarījumu, ko var sajust, ienākot savā dievnamā un redzot, ka tas top arvien skaistāks, pateicoties mūsu priesteri Andra lielajai uzņēmībai un arī lielajai pieredzei šajos celtniecības darbos, kā arī NEATLAIDĪBAI. Dievs ir žēlsirdīgs un saudzīgs saviem uzticīgajiem kalpiem. Pēc dažām dienām svinēsim sv. Andreja svētkus un lūgsim visus svētos sargeņģeļus nākt palīgā arī mūsu prāvesta Andra sargeņģelim stiprināt un sargāt viņu no visiem uzbrukumiem, lai viņš spētu izpildīt, Dievs, Tavu dievišķo gribu. No sirds sveicam un priecājamies par Jums!

*Jūsu uzticīgā mazā draudze
un Antoņina Ratnieks*

Vai tā var būt?

Ar 28.11. sākās Advents, kas vairāk vai mazāk ir klusais gaidīšanas laiks. Iegādāsimies vai izgatavosim paši adventa vainagu. Gada noslēgumā katrā mājā dižosies lielāka vai ne tik liela eglīte. Mūsu sirsniņās ienāks prieks un reizē arī skumjas par aizgājušo gadu, un neziņa, kāds būs nākamais. Ir lietas, kuras mēs nezinām, vai varam mainīt. Šī raksta iesākuma daļā es vedīnu uz to, ka šai laikā posmā mēs izmantojam rotājumos svecītes. Tas nozīmē, ka pielietojam atklātu liesmu. Liesma, kura mūs jauki silda. Ļoti patīkama, bet ēdelīga un palaidnīga, ja tiek palaista brīvībā. Tās apetīte nav apturama. Notiesās visu, kas būs pa ceļam. Paliks tik pelnu kaudzīte. Bet līdz vietai, kur netiek liesmu pirksti, tur dzīvību paņems šo sadegušo pelnu kaitīgās dūmgāzes. Tas ir atgādinājums par mūsu drošību.

Pēc Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta statistikas datiem šā gada 10 mēnešos Latvijā dzīvojamās mājās izcēlušies 1593 ugunsgrēki. Ogres novadā vien kopumā bija 177 ugunsgrēki, 7 cilvēki cietuši, viens izglābts. Kā mums rīkoties? Protams, labāk izvairīties no atklātas liesmas pielietošanas. Šai gadījumā no svecītēm. Bet, ja tās izmantojam, tad tām jābūt ievietotām stabilā un nedegošā pamatnītē un drošā attālumā no blakus esošiem degošiem priekšmetiem.

Atturiet sevi no domas, ka es jau nekur neiešu, varu arī tā. Redzēšu, kad tā jau tuvojas izdegšanai, tad nodzēsīšu. Cik savā pieredzē esmu dzirdējis tādu vārdus no tiem, kuru māju “apskāvis” liesmu kūlis. Es noliku degošu svecīti uz galda, bet te notika kaut kas steidzīgs, un aizmirsu par to... Mēs visi esam vien cilvēki. Katrs varam kļūdīties. Tāpēc ir tādi pamatnosacījumi, kuri jāņem vērā, lai nenotiktu nelaime. Ja nu tomēr ugunsnelaime ir notikusi, bet mēs esam blakus istabā vai otrā stāvā. Mēs nevaram būt vienlaicīgi divās vietās. Kā būt? Ja notikusi aizdegšanās, tā mums jāatklāj pirmajās sekundēs. To mums palīdzēs atklāt ar savu skaļo signālu pie griestiem piestiprinātais dūmu detektors. Prasības, ka katrā dzīvoklī jābūt vienam, bet privātmājā katrā stāvā pa vienam dūmu detektoram – noteiktas Ministru kabineta noteikumos Nr. 238 (Ugunsdrošības noteikumi, spēkā no 2016. gada). Arī augstāk minētā dokumentā noteikts, ka katrā privātmājā jābūt ugunsdzēsības aparātam. Ja noticis pats sliktākais – atceries – zvani ugunsdzēsējiem pa tālr. – **112**.

Varbūt šis raksts ir galīgi nevietā katoļu Baznīcas draudzes avīzītē? Es uzdodu sev šo jautājumu. Un arī dažās rindiņās nevar izklāstīt, kā rīkoties šādā situācijā. Lai mūs neskar šāda nelaime! Bez tā jau pietiek daudzu citu nelaimju pēdējos gados.

Visiem Lielvārdes avīzītes lasītājiem un visiem - Priecīgus Kristus Dzimšanas svētkus!

Kādreizējais Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta majors – pensionārs Alberts Zilītis

Sv. Apustulis Andrejs

Decembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē.

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana, adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās (vigīlijas): **sv. Mise pl.18:00.**

30.11. - Sv. apustuļa Andreja svētkos: sv.Mise -18:00.

02.12. — Mēneša pirmā ceturtdiena: pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

03.12. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

8. decembrī — Dievmātes Bezvainīgās Ieņemšanas obligāti svinamie svētki: 18:00 — svētku sv. Mise un Veltīšanās akts Dievmātes Bezvainīgajai Sirdij.

Kristus Dzimšanas svētku dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē 2021. gadā

24. decembrī - Kristus Dzimšanas svētku vigīlija:

18:00 – Vigīlijas svētā Mise ar bērnu procesiju uz Betlēmes stallīti.

25. decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

0:00 – Pusnakts jeb Ganiņu sv. Mise.

10:00 - Kristus Dzimšanas svētku Laudes (Rīta slavas dziesmas).

11:00 – Dienas svētā Mise.

26. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos:

11:00 – Lielvārdē: Pateicības sv. Mise, kuras laikā laulātie pāri atjaunos Laulības solījumus.

31. decembrī – Vecgada dienā:

14:00 – Pateicības sv. Mise un Himna “Tevi, Dievs, mēs slavējam” (*Te Deum laudamus*).

Pusnaktī (0:00) - Jaunā gada iezvanīšana un Rožukronis (privāti!).

1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva Mātes svētkos: 17:00 – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise.

02.11.2021. pēc ilgstošas asins vēža slimības Radītājs aizsauc pie sevis Vārkavas ilggadējo prāvestu Onufriju Pujatu 88 gadu vecumā, kurš no Priesterībā nokalpotajiem 62 gadiem 46 pavadīja Vārkavas un Jasmuižas draudzēs. Viņa bērnu sv. Mise notika 4.11. notika 21.10.2021. Vārkavas baznīcā, guldot mirstīgās atliekas dievnama dārzā. *Mūžīgo mieru un iepriecinājumu dāvā viņam, Kungs!*

Pateicības

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem mūsu un citu draudžu locekļiem, draugiem un labdariem par izteikto atbalstu caur lūgšanām un ziedojumiem mūsu dievnama atjaunošanas darbiem. Paldies visiem, kuri neizklīda pa svešām draudzēm, bet palika savas draudzes patrioti, to uzturot garīgi un materiāli arī pandēmijas laikā! Lai Dievs Jūs dāsnī atalgo par drosmi un patriotismu!!! Turpināsim ziedot un izlūgt Kungam jaunus sponsorus, lai mēs varētu nopirkt un uzlikt jaunas grīdas flīzes dievnamā un restaurēt lielās ieejas kāpnes!

Sevišķu pateicību izsaku SIA “Storent” priekšniecībai — Andrim Pavlovam, Egilam Dakterim, šoferim Artim un citiem par sagādāto stalažu nosponsorēto nomu un transportēšanu dievnama glābšanas un atjaunošanas darbiem!

Sirsnīgs paldies Mārim Mālmeistaram par piešķirtām atlaidēm apkures būvmateriāliem!

Draudze no sirds pateicas Rietumu Bankas Nākotnes Atbalsta fondam par nosponsorētiem 3000 Eur dievnama jaunu flīžu iegādei!

Lai Dievs bagātīgi svētī ikvienu mūsu sponsoru!

prāvests Andris Solims

19.12. pl. 11:00 tiks pasvētītas Jūsu atnestās Bērna Jēzus figūriņas un “betlēmites”.

Apsveicam! Dzimšanas dienā:

Andrīti Klimkānu (30.11.); Martu-Annu Čubatjuku (02.12.—2 gadīni); Sarmīti Zoltneri (09.12.); Elmāru-Pāvilu Ziemeli (21.12.); Elizabeti Vingri (23.12.); Viktoriju Boļšaku (24.12.) u.c.

Vārda dienā: prāvestu Andri Solimu, dekānu Andreju Kazakeviču un visus vārda brāļus priesterus, bīskapu Andri Kravali, mazos Andrīti Vingri, Andrīti Klimkānu, Andreju Grzimolovski no Dublinas, Andreju Griķi no Jūrmalas un citus (30.11.); ērģelnieci Eviju Persidsku (3.12.) u.c.

Sirsnīgi sveicam katoļu Radio Marija Latvija 6. Dzimšanas dienā (8.12.)! Klausieties to FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv un atbalstiet finansiāli!

Pazemīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

pr. Andris Solims (*mob.t.:29855768*)

e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv

facebook.com/lielvardesbaznica